

Secundo historia S. Adalberti Episcopi et Martiris Pragensis... Quorum primae duae descriptae, ac notatae sunt, ac festa eorum instituta per illustrem Principem ex genere ducum mazoviae Genealogia Regum Poloniae Dominum Alexandrum Episcopum Trid. S. R. E. Cardinalem S. Laurentii in Damasco ac Patriarcham Aquilegiensem in Concilio Basileensi creatum...." Jan Hinderbach był uprzednio proboszczem w Trydencie i następcą na tym urzędzie Stanisława Sobnowskiego.

8) L. Bąkowski o. c.

9) Schönherr: Franz Schweygers Chronik der Stadt Hall (1303—1572), Innsbruck 1867, s. 35, — „Am Montag nach Margarethe (1439) kamen aben Herzog Albrecht ain Volk pey 100 und 14 die waren Behäm und Poläkn darunter”.

10) Podobiznę podaje Tygodnik Illustrowany 1878, s. 410; Mitteilungen des Zentral Kommission für Kunst und historische Denkmale 1869, S. L. VIII; Österreichische Kunsttopographie, Band XXIII, — Geschichte und Beschreibung des St. Stephandoms in Wien, bearbeitet von Hans Tietze, Wien 1931, s. 478—9, Fig. 584—5.

11) Staatshaltereiarchiv Innsbruck — Urkunden: N. 8311 z dn. 5 stycznia 1505 r. — Warszawa. N. 8312 z dn. 20 marca 1505 r. Warszawa.

12) Akta Kapituły Płockiej, wyciąg publikowany przez W. Krzyżanowskiego. Katedra Płocka i jej biskupi. Płock 1877, s. 21: — „Auream coronam in campo caelestino, quibus antiquissimi Burgundicorum reges, a magno usque Athanasio genus excellentissimum deducentes, ac ipse S. Sigismundus usus esse dignoscitur. Stella Christi similiter aurea in eodem campo caelestino supra coronam eminentem quae sanctos reges illuminans ad praesepe et regnum aeternum conduxit... Inferiorem vero partem clipei med'am armis integris, domus nostrae Burgundiae, quibus ducatus ipse, postquam regnum, cessavit, u'itur, exornavimus tribus selicet aureis et tribus caelestibus alternatim a dextra ad sinistram per obliquum deorsum declinantibus. Lyombo rubio ab extremitate marginis ubique circumdante...”

13) Hempel Eberhard: Michael Pacher, Wien 1931; tenże: Das Werk Michael Pacher, Wien 1938.

14) Grazer Galerie — Katalog 1903, s. 8, Nr. 12, 13.

15) Hempel E. Michael Pacher in Thieme-Becker Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler, tom XXVI, Leipzig 1932, ss. 122—124.

16) Sokołowski Marian: Sprawozdania z posiedzeń Komisji Historii, Sztuki AU, tom IX, Kraków 1913, s. CCXXVII.

17) Schwach: Führer 1898 (po muzeum w Graz).

18) Reichel Anton: Zwei Altiroler Tafelbilder der Landes-Bildergalerie in Graz, Monatshefte für Kunstwissenschaft, Leipzig 1909, II, ss. 154.

19) Reichel A.: Zwei Altiroler Tafelbilder o. c. s. 154.

20) Borowska Danuta: Z dziejów jednej legendy. Warszawa 1950, s. 21.

1) Lauterbach Edward: Nagrobek Bolesława Śmiałego w Ossiaku, Przegląd Warszawski 1923, t. IV, s. 234 i nast.; Por. roczniki czasopisma „Carinthia” i „Archiv für vaterl. Geschichte und Topographie”; Hieron. Metzger: Ossiach, 1912; Jaksch: Mon ducatus Carinthia; Beda Schroll: Nekrol. v. Ossiach; Mitteilungen d. Central-Kommission 1856 i 1896; Ad. Wolf: Aufhebung der Klöster in Inneröst. 1871; Hugo Schnell: Die Pfarrkirche in Ossiach, München 1939. Niektóre z legend na temat pobytu Bolesława Śmiałego w Ossiaku zawdzięcza autor opowiadaniom dr. Mikołaja L'Hoste, proboszcza sąsiedniej parafii Mörttschach bei Grossglockner.

22) Zakrzewski Stanisław: Ossyk i Wilten, — Sprawozdania z czynności i posiedzeń AU, w Krakowie, t. VII, grudzień 1912, Nr 10, ss. 5—8.

23) Schönherr David: Geschichte des Grabmals Kaisers Maximilian I., w Jahrbuch der Kunsthistorischen Sammlungen des s. h. Kaiserhauses, B-d I., ss. 140—258; tenże: Gesammelte Schriften, B-d I, ss. 149—364; Joseph Weingartner: Die Kirchen Innsbrucks, 1921, w „Die Kunst in Tirol”, Sonderband I.; Heinr'ch Hammer: Die Entwicklung des Maximiliangrabes in Innsbruck, 1912 w „Die Kunst in Tirol”, Heft 19; Vinzenz Oberhammer: Die Bronzestatuen am Grabmal Maximilian I. Wien 1947; Joseph Weingartner: Gilg Sesselschreiber, Wien 1947.

24) Por. przypis 11.; może chodzi tu o kogoś z rodziny Jana ze Strzelc, kto przybył z bp. Aleksandrem do Trydentu

KOMUNIKAT REDAKCJI

Wobec rozpoczęcia przez Wojewódzką Bibliotekę Publiczną wydawnictwa Bibliografii Województwa Warszawskiego, która pokrywa się znacznie w zasięgu terytorialnym z prowadzoną w „Notatkach Płockich” Bibliografią Mazowsza Płockiego, kontynuowanie druku naszej bibliografii byłoby dublowaniem znacznej części pracy.

Pragnąc jednak, aby czytelnicy „Notatek Płockich” otrzymywali w dalszym ciągu informacje bibliograficzne dotyczące Mazowsza Płockiego, zwróciliśmy się do Dyrekcji Biblioteki Publicznej Województwa Warszawskiego z prośbą o dołączenie tej bibliografii jako bezpłatnego dodatku dla prenumeratorów Notatek Płockich, uzyskując pozytywne załatwienie tej sprawy.

Dotychczas wyszły dwa zeszyty Bibliografii Województwa Warszawskiego i każdy z nich liczy po 8 stron form A4, uwzględnia więc szczegółowiej materiał piśmienniczy niż mogła to uczynić ze względu na ograniczone miejsce Bibliografia Mazowsza Płockiego.